

Löräns 6

3/14

Mastapartion
lippukuntalehti

Toimituksen sana

Joillekin syksyn merkki on lämpötilan lasku ja sateet ja toiselle taas koulun alku. Meille napalaisille merkittävä syksyn merkki on se, että partio alkaa taas - säännölliset kokoontumiset ja uudet sekä vanhat kaverit. Merkkinä syksystä toimii myös syksyn ensimmäinen Töräys. Syksyn ensimmäinen Töräys tai Törtsy, millä koskaan haluattekaan lippukunnan omaa lehteä nimittää, pitää sisällään aina menneen kesän tapahtumia mitä on hauska muistella ja lueskella syksyllä kun sataa vettä ja ei tee mieli mennä ulos.

Tämä Töräys pitää sisällä tietoa uusista tulevista leireistä ja tapahtumista. Menkäämme siis innolla kohti uutta syksyä.

Mukavaa syksyä toivottaa Töräyksen toimitus!

"partiolainen olla saan

pinoan puita vaan

unohda en kisojakaan

heheh hah □haan□

taipumus loistamaan"

Runon on tehnyt Iina

Töräyksen toimitus

Päätoimittaja: Marjo Anttila

Toimittajat: Teija Järvinen, Tytti Varjonen

Suuri kiitos myös vapaaehtoisille juttujen kirjoittajille!

Painopaikka: Multiprint Lahti

Sisällys

Toimituksen sana	s.2
Sisällys	s.3
Ilmoitustaulu	s.4
Teltan pakkaus	s.5
Mamelukki-leiri	s.6
Lökö14	s.8
Kevään SuSe leiri	s.9
Suurjuhla	s.11
Sudarisivut	s.12
Vaellus ja Kämpäleiri 2014	s.14
Kohu	s. 17
Sudenpentu leirimainos	s.18
TaSa leirimainos	s.19
Leireilyä äidin ja pojan silmin	s.20
Suihkis	s.22
Iltatarina	s.23

ILMOITUSTAULU

**Seikkalijaleiri
Luomaniemessä
19.-21.9**

**Sudenpentuleiri
Luomaniemessä
14.-16.11**

Itsenäisyyspäivän kynttiläkulkue
&
lupauksenantotilaisuus 6.12
lähtö Mikontorilta klo 18
(kokoontuminen alkaen 17.30)

**Tonttuilta
Luomaniemessä
9.12
klo 18-19.30**

Nallepartio
Keskiviikkoisin klo 17.30-
19.30
ja
sunnuntaisin klo 13-15

Tarpoja-samoajaleiri
Luomaniemessä 3.-5.10

**HUOM! Leirit alkavat
perjantaina klo. 19 ja
päätyvät sunnuntaina klo. 11
www.nastola.seurakunta.net**

Teltan pakkaaminen tuo ikaikainen muoti-ilmio

Viime vuonna Ilves-leirillä syntyi idea siitä kuinka tärkeää on kertoa miten teltta pakataan tyyllillä.

Tuskaa se on toisille ja toisille kuin vettä vaan. Me; lina, Saara, Pinja, ja Eveliina päätimme jo vuosi sitten näyttää muille mallia tyyllillä. Koska teltan pakkaaminen ei ole koskaan "so last season" Päinvastoin se tuntuu olevan ikaikainen muoti-ilmio. Varsinkin kesäisin ihmiset harrastavat teltan pakkaamista erilaisissa tilanteissa. Jos teltan pakkaaminen olisi elokuva, se olisi Casablanca(elokuva vuosien takaa) tai jos teltan pakkaaminen olisi vaate niin se olisi Chanelin pikkumusta.

PITEMMITTÄ PUHEITTA ASIAAN!

Teltan pakkaaminen on aina aloitettava sen takasin kasaamisella. Se taitellaan silleen mukavasti kivasti nätisti.

Alemmassa kuvassa Saara ikään kuin pukee teltalle sukkahousuja.

Vasemmalla Saara koittaa "ryskyttää" eli kovasti heilutella ja sen sellasta

Mutta faktahan on että kaverin kanssa se "ryskyttäminen" onnistuu parhaiten. .

MAMELUKKI LEIRI

Netin pyörteistä voi löytää erilaisia selityksiä Mamelukille.. se voi esimerkiksi tarkoittaa koiraa, joka ei syö määmmiä.. tai keskiajalla mamelukit olivat muslimikalifien, seldzukkien ja aijunidien käyttämiä sotilasorjia.

Mamelukki on myös Muumilaakson meressä asuva suuren suuri kala. Se on äärettömän harvinainen ja maukas kala. Erään legendan mukaan keräilijä Hemuli sekä true

(tosi) kalamies Nuuskamuikkunen olisivat sen melkein saaneet kiinni. No ei saanut Mamma kalakeittoa. ./ sen sijaan Pikku Myystä oli tulla Mamelukin päivällinen. Onneksi noita ehti ajoissa paikalle ja niin pelasti Myyn. Mamelukki on liila ja sen siis tunnistaa liiloista suomuista.

Tänä kesänä Nastapartion kesäleirillä seikkailtiin Muumilaaksossa. Perjantai-iltana tutustuttiin toisiimme, ja muumien tapaan kävimme myös uimassa. Emmekä nähneet vilaustakaan Mamelukkikalasta. Illan lopuksi hiljennyimme Emman ja Saaran kanssa iltahartauteen. Ja kävimme nukkumaan.

Lauantaiaamuna heräsimme ja jokainen sai painaa jonkin muumihahmon t-paitaan. Niistä tuli tosi hienoja. Niitä tehdessä yksi asia häiritsi. Nimittäin joka paikassa pörräävät mehiläiset. No onneksi sitten mehiläispesä paikannettiin. Se vain sattui olemaan ruokailukatoksessa. Ei siinä sitten muu auttanut kuin kutsua palokunta paikalle. Jotka sitten tulivat raskaalla pelastusyksiköllä paikalle ja tuhosivat pesän. Söimme lounaan leiriaukealla kuin piknikillä konsanaan.

Päivemmällä leiriläiset löysivät rannasta loukkaantuneen merenneidon. Merenneito kertoi ainoan keinon joka voisi auttaa häntä. Ja se oli jotain niinkin eksoottista kuin lohikäärmeen kyöneleet. Leiriläiset tajusivat oitis mitä oli tehtävä. He monien tehtävien jotka testasivat mm. nokkeluutta, tarkkuutta, nopeutta ja kalamiehen taitoja keksivät mistä lohikäärme löytyy. Ilmeni

että, lohikäärme asusti yksinäisillä vuorilla. Sitä kutsuttiin Drontti Edvardiksi. Loppujen lopuksi tarina päättyi hyvin. Merenneito (joka kaikesta odottamisesta koki aikamoisen muodonmuutoksen) saatiin pelastettua Drontin kyyneleillä.

Seikkailun lopuksi päästiin uimaan ja kokeilemaan upouutta telttasaunaa. Se olikin monelle ihkaensimmäinen kerta telttasaunassa. Myös liukumäki oli auki. Ja uimassa olikin todella kivaa.

Pian olikin taas iltahartauden aika, joka oli nuotion äärellä. Ja oli aika mennä nukkumaan.

Sunnuntaina siivoilimme leirialuetta ja päätimme leirin perinteisesti lipunlaskuun. Josta sitten leiriläiset lähtivätkin jo kotia kohti. Saimme nauttia maukkaasta ruuasta ja hyvästä ilmasta koko viikonlopun ajan. Leirillä tapahtui vaikka ja mitä. Mamelukkikalasta ei näkynyt suomun suomuakaan, lieköhän se edes totta ollenkaan.

teksti: lina

Kuvat: Saara

Lököjotos 23 - 25.5.2014

Tuo suomalaisin partiotapahtuma, johon olen eläessäni törmännyt, kokosi jälleen yhteen soiden sankareita ympäri Suomea. Juhlalököä oli buustattu kaikkien aikojen kosteimmaksi kisaksi, niinpä Ilves13-leirillä tutuksi tulleen Suskin kanssa päätimme suunnata tuona aurinkoisen perjantai-päivänä Joensuuhun ottamaan selvää, mistä viideskymmenes Lökö on tehty.

Tuttuja lökökavereita menneiltä vuosilta valui kohti Joensuun eräsissien partiomajaa, josta yhteinen

bussikuljetus juhlapaikalle lähti. Totuttuun tapaan Suopo (suopoliisi) suoritti tullitarkastuksen ennen kisa-alueelle pääsyä, sillä kiellettyjen varusteiden lista on pitkä ja ehdoton. Suopon apuna oli tänä vuonna pelottava tullikoira alias Vincent, joka tarkkaa nenäänsä käyttäen paljasti vilppiyrityksiä toisensa perään.

Historian havina huokui rasteista, sillä ne oli koostettu menneiltä vuosikymmeniltä. Kolme ensimmäistä rastia olikin itselleni tuttuakin tutumpia.

Aloitusrastina suoritimme toki eniten pisteitä kerryttävän c-vaihtoehdon, eli hyppäsimme järveen ja sen jälkeen sytyimme nuotion puilla, jotka uivat kanssamme lammessa...

Launtaiaamu sarasti ja vuorossa oli maittavan aamiaisen valmistaminen. Karttapallomme haimme järvestä. Kun rastit olimme saaneet paikalleen, matka alkoi huippusäässä – aurinkoa ja lämpöä, parempaa Lökökeliä ei voi toivoa!

Lökön rastit jääköön suuremmilta osilta salaisuudeksi... Lököjotos on partiotaitokilpailu, joka jokaisen partiolaisen tulee kokea edes kerran elämässään!

Ensi vuotta odotellen ja sydämellisin terveisin, Ida

Sudenpentu & Seikkailija leiri 16.-18.5

Perjantaina monet reippaat rinkkaa kantavat sudenpennut ja seikkailijat saapuivat Arralle intoa ja leiri energiaa täynnä, Leirimme alkoi pienellä Arraan tutustumisella, jotta uudetkin leiriläiset osaavat kulkea Arralla ja tietävät vähän Arran sääntöjä, Seuraavaksi vuorossa majoittuminen sekä

tutustumisleikkejä ja pieni sporttihenki. Perjantai-iltana iltahartauksen jälkeen Arramaja hiljeni aika nopeasti niin leiriläisten kuin johtajien ollessa kovin väsyneitä.

Lauantai aamuna heräämisen ja aamupalan jälkeen oli tiedossa Oskarin nikkarointi rasti, Hyvin onnistuivat kymmenen tikkua laudalla laudat niin sudenpentujen kuin seikkailioiden kätösissä. Joutuivat johtajatkin pian hommiin kun ensin olimme paikanneet monet sahan ja

puukon haavat. Iltapäivällä leiriläiset lähtivät maailmalle, oli Suomea, Kiinaa, Egyptiä, Englantia ja käviästiinpä myös Intiaanin luona! Rasteilla päästiin katsomaan sen maan näkyviä tunnuksia, sieltä tulevaa kulttuuria tai avustamaan tämän maan asukasta. Illalla oli vielä saunat ja eiköhän

melkein jokainen käynyt edes kastautumassa saunojen jälkeen Camsun kanssa pystyi maalaamaan kiviä ja iltapalan ja iltalaulun jälkeen Arralla oli jälleen hiljaista.

Sunnuntaina herättiin vähän myöhemmin onnettomaan tööttäilyyn. Normaalit leirin purku hommat eli aittojen siivous ja omien tavaroiden kasaan kerääminen sekä lopetus sitten lipun laskulla ja kiitos leiristä ja sitten nämä maailman matkajat suuntasivat kotiin.

<3:llä Camsu

Suurjuhlaan kerääntyi juhlimaan, nauramaan ja seikkailemaan yli 8000 partiolaista kavereineen.

Nastapartiostakin pieni reipas joukko aloitteli kesälomaansa Suurjuhlan merkeissä.

Sunnuntai aamuna kokoonnuimme kaikki suureen partiomessuun, jonka jälkeen paraati.

Suurjuhla vaeltajan silmin

Tuo tapahtuma, joka ei ole leiri eikä koulutus, mutta kerää silti kokoon yli 8000 partiolaista ympäri Suomea... Suurjuhlan paras anti meille vaeltajille on juurikin porukan yhteen kerääntyminen. Näkee tuttuja ja pian tutuksi tulevia vaeltajia, pääsee vaihtamaan kuulumisia ja ideoimaan kaikkea maan ja taivaan väliltä. En tienyt ketään, joka suurjuhlaan tulisi, silloin kun ilmoittauin mukaan, mutta onneksi se ei menoa haittaa! Majoitus-koululla tapasin heti kolme

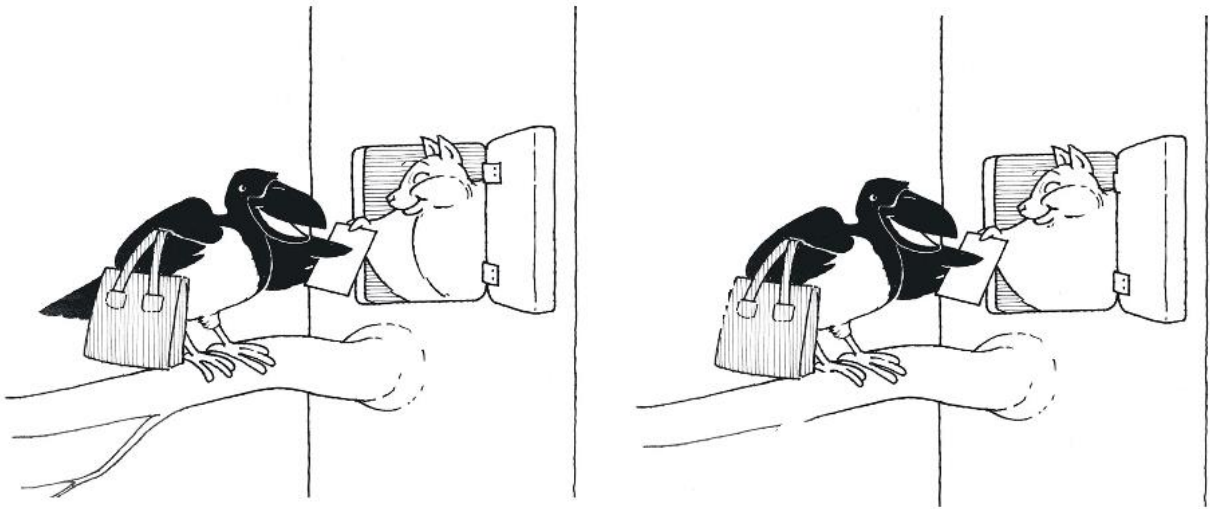
kursseilta tuttua vaeltajaa, joiden mukaan lyöttäydyin. Tapahtuma oli suuri ja logistiikka petti sukkulabussien kanssa, joten me vaeltajat ja muutama samoaja tehtiin plan B ja otimme tilaihme-Polon allemme, jottemme jää kaikesta kivasta paitsi kyytiä odotellessa. Arvailujen varaan jää, kuinka monta samoaja-vaeltajaa mahtukkaan Poloisen kyytiin ;)

Meillä vaeltajilla oli erilaisia rastipisteitä, joissa saimme halutessamme käydä ja muuten viettää aikaa keskenämme. Lauantai-ilta huipentui jäähallille, josta nuorempien lähdetyä, me samoaja-vaeltajat aloitimme omat pirskeet... Niin se lopulta sunnuntaiamu valkeni ja suurjuhla oli aika viedä päätökseen. Hurjasti uusia ideoita pursuten me vaeltajat suuntasimme jokainen omille teillemme tietäen, että pian taas nähdään ☺

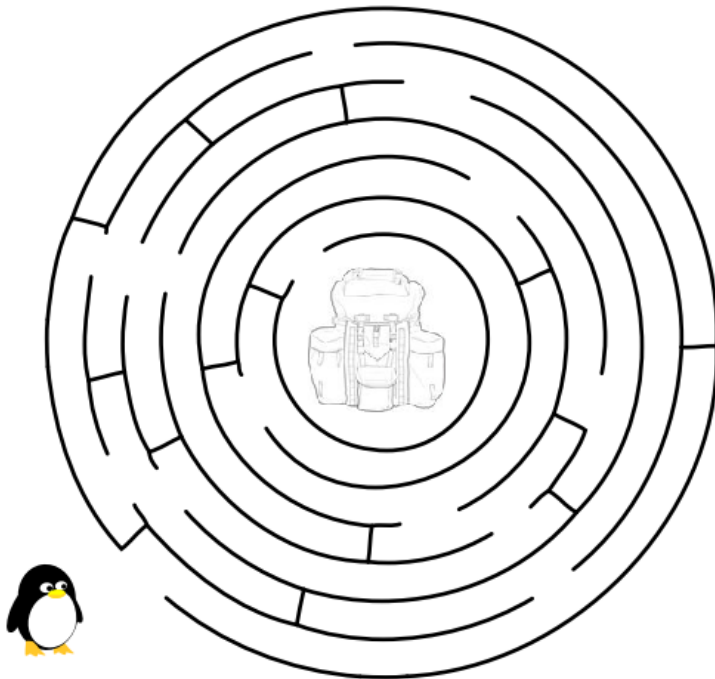
- Ida

SUDARI

Etsi oikeanpuoleisesta kuvasta virheet ja täydennä se. Väritä kuvat lopuksi.

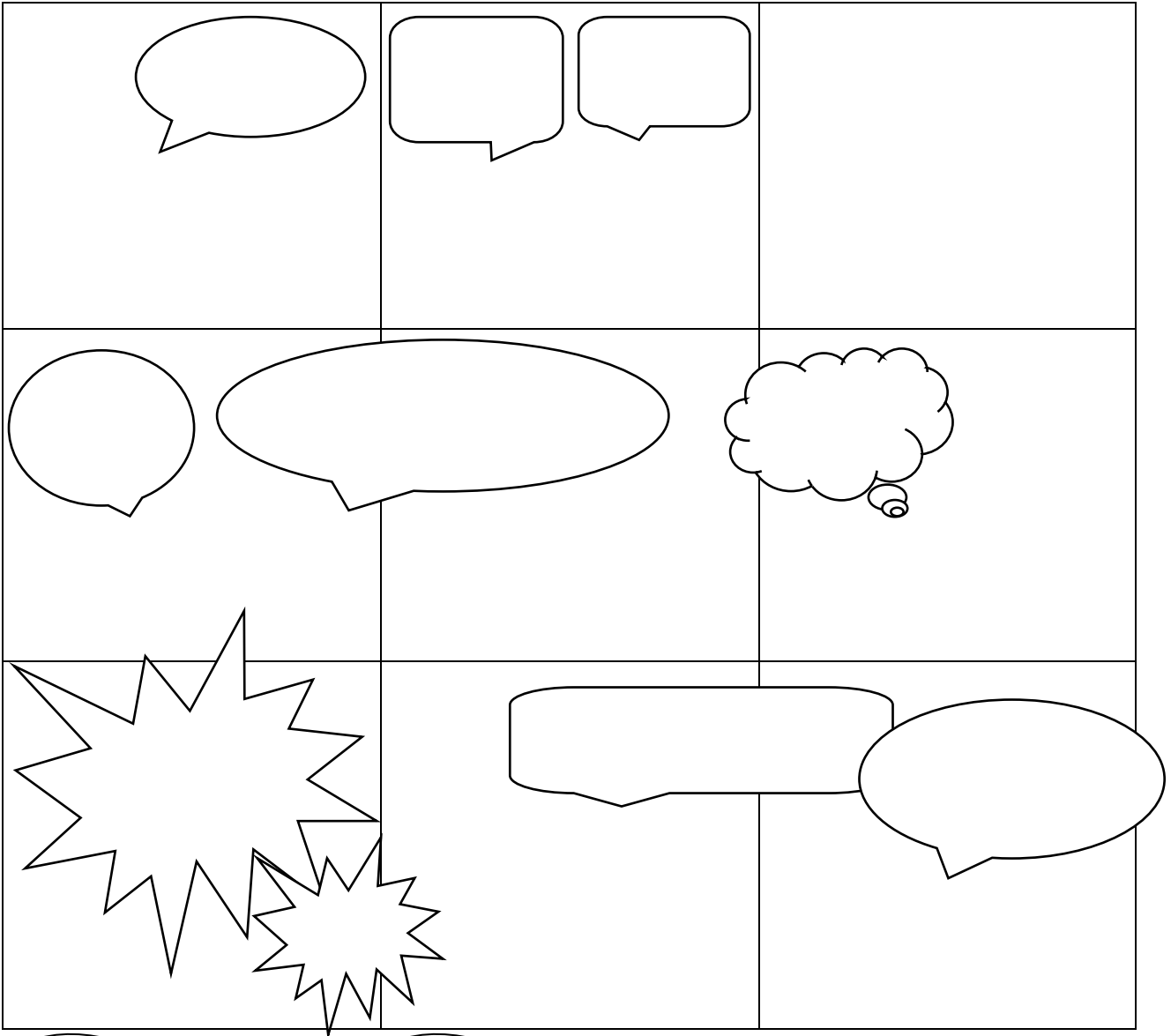

Osaatko auttaa pikkuista pingviiniä löytämään retkeilyreppunsa?

SIVUT

Piirrä oma partioaiheinen sarjakuvasi!

OSALLISTU SARJAKUVA-KILPAILUUN!

Ota kopio valmiista sarjakuvastasi ja toimita se partio toimistolle. Palauta sarjakuvasi nimellä varustettuna Töräysten luona olevaan kirjekuoreeseen joka on varustettu nimellä "Sarjakuvakilpailu". Palauta sarjakuvasi 29.10 mennessä!

-TYTTI

Vaellus 11 – 18.6.2014

Vihdoin se aamu sarasti, jolloin me 40 innokasta vaeltajaa pakkauduimme bussiin seukkarin pihalta ja suuntasimme kohti pohjoista. Pallaksen vaeltajia matkassa oli 24, loput 16 jäivät Satakyrön kämpälle, josta he tekivät päivävaelluksia.

Vaellus 2014

Keskiviikko iltana saavuimme Satakyrön kämpälle, jossa saunoimme ja uimme pienessä suolammessa ahkerasti tietäen, että seuraava peseytymismahdollisuus ei ole heti seuraavana iltana :P Torstaina me rinkkaselät aloitimme taivalluksen kohti kansallispuiston silmiä hiveleviä tuntureita. 14 kilometrin talsimisen jälkeen saavuimme toinen toistaan märempinä Tappurin autiotuvalle. Pitkospuut Ketomellasta Tappuriin olivat remontissa, joten jouduimme kiertämään soita siinä täysin onnistumatta... Onneksi autiotupa toi meille vaeltajille lämmön

ja mahdollisuuden kuivata varusteita!

Perjantai valkeni utuisena. Matka Tappurista Hannukuruun ei ollut pitkä – vaivaiset 10 km, siispä osa meistä päätti kiepasta Tappurin huipulle, laskea pyllymäkeä ja olla lumisotaa matkan varrella, sillä kiirehän meillä ei ollut. Hannukurussa meitä odotti suuri autiotupa, varaussauna ja jäätävän kylmä lampi. Kellotapuleita kävimme pienellä porukalla etsimässä niitä kuitenkin löytämättä :(Perjantai kääntyi hiljalleen yöksis, puheen sorinan vaimetessa lehtien havinaan.

Hannukuru jätettiin aamulla taaksemme, kun kolmas vaelluspäivä päämääränä Nammalakuru siinsi edessämme. Jaloille töitä oli tiedossa noin 14 km. Matkat eivät kuulosta huimilta, mutta karttaan piirrettyjen korkeuskäyrien merkitys kävi varmasti kaikille vaeltajille selväksi ;) Kipusimme Suastunturin yli Suaskurun kodalle herkuttelemaan vaelluslounasta. Suaskurusta Nammalakuruun tie vei Lumikeron ja Vuontiskeron yli, joten valehuippuja huiputimme toinen toisensa perään. Pieni vesitön ylityskin oli meillä malttamattomilla matkan varrella.

Nammalakurussa meitä odoti pienoinen yllätys, autiotuvan mökin tuhkut ja rojut maassa... 50 metrin päässä tästä melkein hotellia muistuttava autio- ja varaustuvan yhdistelmä upealla näköallalla! Rinkka alkoi osaa vaeltajista painaa, mutta onneksi yhteispelissä on voimaa ja jokainen pääsi hyvissä voimissa autiotuvalle lepäämään.

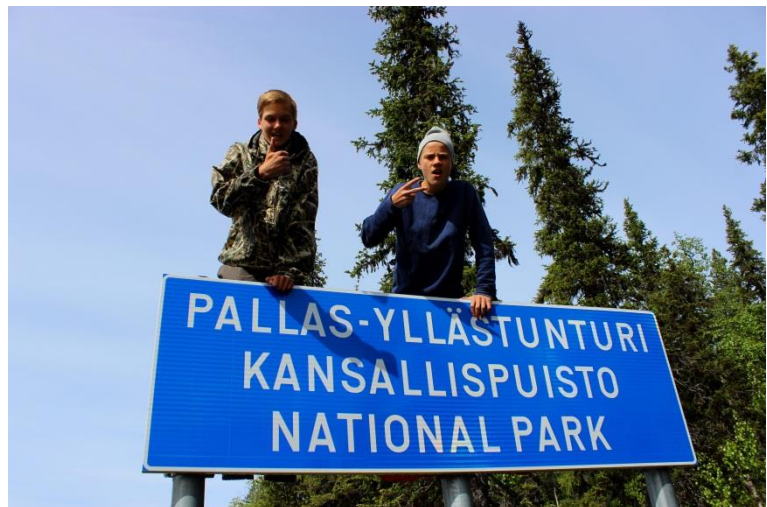

Sunnuntai – tuo yleinen lepopäivä – alkoi 15 km taivalluksella kohti Pallaskotaa. Noh, ainakin mieli lepäsi niissä maisemissa! Sää oli tuulinen ja hieman sadekuurojakin saimme osaksemme. Mieli ei tehnyt pysähdellä, sillä viima oli kovin pureva. Vaeltajien tuli kuitenkin huolehtia omasta ja vaellustovereidensa vaelluskunnosta, joten syömättä ei voitu vaeltaa, siispä Rihmakurun vaaroilta yritimme

etsiä suojaisimman ruoanteko paikan, johon asetuimme hetkeksi. Pojat keksivät virittää pressustaan tuulensuojan, jota me muut kadehtien katselimme :D Kun me kerta näin pitkälle olimme päässeet, suurin osa päätti huiputtaa Pallaksen korkeimman kohdan – Taivaskeron 809 m. Valitettavasti tämä koukkaus tuotti kaksi nilkkapotilasta, joten matka Taivaskerolta Pallaskodalle oli hidas ja vaivalloinen tuesta ja tuplarinkoista huolimatta.

Maanantaihin heräsimme silmiä hieroen, emme voineet uskoa näkemäämme... Maa oli valkoisena! Koleassa kelissä ryhdyimme ripeisiin aamutoimiin, jotta ehdimme Pallastunturin luontokeskukseen tutustumaan sen tarjontaan ja ennen iltaa vielä Mustakerolle 12 kilometrin päähän. Nilkkapotilaat evakotiin luontokeskuksesta ja muu vaellusporukka jatkoi matkaansa. Osa joutui jo hieman kamppailemaan mukavuusrajoillansa, kun askel painoi jo kovin, olihan takana jo 53 km tunturimaastossa. Vaelluksen järjestäjänä sain olla ylpeä sisukkaista vaeltajista, sillä kukaan ei jättänyt leikkiä kesken!

Maanantai tarjosi hyvin erilaisia maisemia, joihin olimme tähän asti tottuneet. Jylhät ja karut tunturin vaihtuivat metsäisiin polkuihin. Mustakeron autiotuvalle en ollut aikasemmin käynyt. Arvailut autiotuvan koosta kävivät toteen. Meitä odotti noin postimerkin kokoinen torppa. Tupaan tai pikemminkin saunaan mahtui kaikista huolimatta nukkumaan 16 vaeltajaa... Ilta meni rattoisasti nuotion ääressä laulellen, uskaliimmat jopa kävivät muutaman kilometrin päässä uimassa Keimiöjärvellä!

Tiistaina mökistä mönki ulos kiehuvia vaeltajia ja vastapainoksi osasta teltoista pakastepuikkoja... Hieman haikein fiiliksin starttasi viimeisen päivän 7 km puristus. Sauna mielessä yks sun toinenkin vaeltaja laitto vaelluskenkää toisensa eteen!

72 kilmometrin jälkeen laskimme rinkat Jerisjärven infopisteelle, jossa lounastimme kyytiä odotellen. Parin tunnin päästä bussi kurvasi eteemme ja ovista purkautui iloisia kämppäretkeläisiä, hedelmä- ja vihanneskulhoin! Herkullinen ylläri meille viikoin vaellusruokaa syönnelle ;) Tiistai-ilta saunottii, juteltiin ja yksi tapaturmainen korva käytiin vielä paikkaamassa ennen retken loppua. Hiljalleen reissulaiset uuvahivat ja mökki pihapiireineen hiljeni ennen puolta yötä.

Keskiviikona oli aikainen herätys, sillä kaikki olivat pystyssä ennen kuutta, jotta saimme kämpän siivottua ja aloitettua matkan kohti kotia!

- Ida

Kämpäleiri 2014

" 40 nastapartiolaista lähti klo: 6.57 Nastolan seurakuntatalolta kohti Lappia. Matka oli mielenkiintoinen, pitkä ja hieman jopa uuvuttava. Noin 14 tunnin päästä saapui bussimme Satakyrön kämpälle. Siellä purimme tavarat, söimme ja ZzZzZz... Seuraava päivä valkeni sateisena päivänä. Päivän aikana tapahtui yhtä kun toista. 8 päivän aikana menimme mm. Levin huipulle Kondolihisseillä, jossa sitten kiersimme tietyn reitin. Reitin aikana pysähdyimme syömään. Kun reitti oli kierretty, palasimme Kondolihisseillä takaisin alas. Viikon yksi parhaista jutuista oli se, että pääsimme hampurilaisille Levillä ollessamme. Kävimme toisella Levi-käynnillä polkuautopuistossa jonka vieressä oli leikkitelin. Samaisella kerralla menimme Bussilla Levin huipulle. Oli hieno kokemus päästä husky-tarhaan vierailulle . Siellä näimme mm. susia, poroja, koiria, huskyjä ja koirasusia. Näimme siellä poron, joka tulee olemaan tämän vuoden Joulukalenteri-ohjelmassa. 8 päivän aikana oli tapahtunut kaikenlaista. Yksi hauska juttu oli huomata, että juhannusviikolla sataa lunta ja että kesälläkin on mahdollisuus tehdä lumienkeleitä ja lumipalloja. Kun 8 erilaista päivää oli kulunut, lähdimme Satakyrön kämpältä aamulla kohti Nastolan seurakuntataloa."

- Nea

" 11.6.14 ke

Bussi lähti Seurakuntatalolta n. 7:00. Matka meni hyvin pari pysähdystä ABC:illä. Eli molemmat olivat ABC paikkoja. Minä luin, en saanut unta bussissa, pelasin Rubikin kuutiota. Söin molemmilla pysähdyksillä juustoaterian. Nam. Kello 21:00 bussi saapui meidän mökille. Iltapalana oli vesirinkeleitä ja mehua. Nukkumaan meno oli 22:30 tosin me juteltiin IIRIKSEN, AAVAN ja VENLAN kanssa. Eli me käytiin nukkumaan noin 00:30. Minä nukahdin kai 01:11.

14.6.14 la

Herätys oli noin 09:00. Me lähdimme Leville noin 10:00. Me ostimme kondoli hissiin liput ne maksoivat 5.00e. Sitten lähdimme hissillä tunturin huipulla. Sieltä oli mahtavat näköalat. Meillä oli ruokana Pastariaa. Se oli todella hyvää. Sen jälkeen lähdimme husky park:iin. Siellä oli kuulemma noin 60 koiraa ja ne olivat osa todella kuuluisia. Ne olivat esiintyneen elokuvassa esim. Suden Arvoitus ja joku jonka nimeä en muista.

Siellä oli myös kaksi naalia. Sitten menimme Hesburgeriin minä ostin juustoaterian ja loppu ilta olikin sama kuin muutkin.”

- Minttu

Tiet kauas voivat loitota,

jää muisto sydämin.

∴ Siis vielä kiitos kaikesta

ja terve näkemiin. ∴

KOHU

Samoajatapahtuma KOHU oli mystinen – tai sellaisena osallistujat sen ainakin haluavat pitää meiltä muilta.... Vähän suostuivat verhoa raottamaan sentään:

KOHU alkoi aamulla kymmenen aikoihin Hämeenlinnan torilla pt-kilpailulla 200 samoajan voimin. Meidät oli ennen leiriä jaettu kuuden hengen vartioihin, kaikki randomeja toisilleen. Kisojen jälkeen jatkoimme Evolle busseilla. Ilta meni telttaa kasaillessa, uidessa ja iltapalalla. Aamut alkoivat aamupalalla ja lipunnostolla. Sitten oli pari tuntia päivän ohjelmaa esim. partioleikkejä ja Afrikantähteä ISOSSA mittakaavassa. Meininki oli rentoa koko ajan. Ruokajonot olivat ptikiäää. Päivät loppuivat saunalla, iltapalalla ja hausalla iltaohjelmalla. Viimeisenä iltana билетettiin oikean DJ:n tahtiin. Seuraavana päivänä pistettiin paikat kuntoon ja

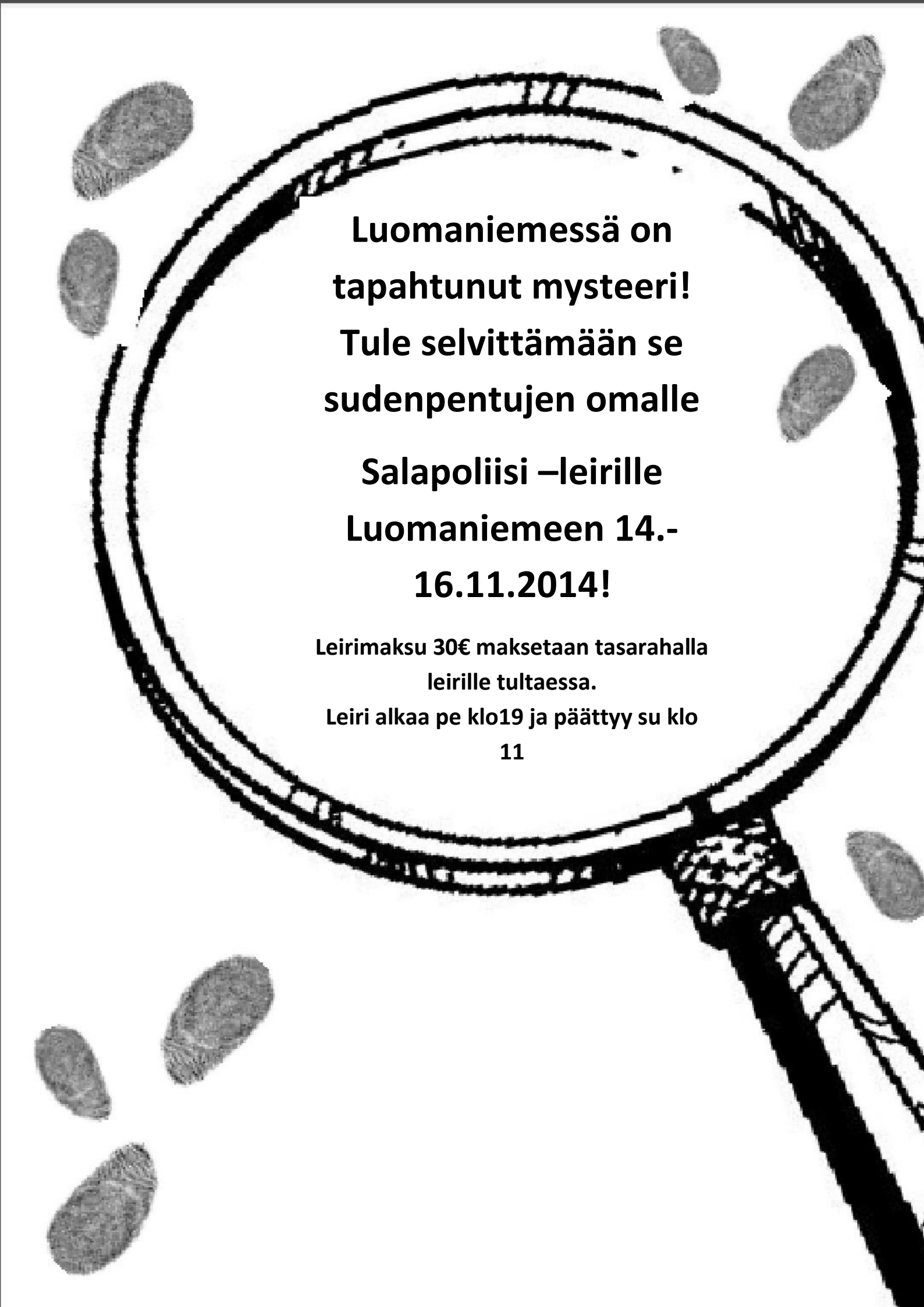
kotiin.

KOHU oli suorastaan loistava leiri, jossa sai uusia ystäviä sekä huikeita kokemuksia. Suosittelisin vastaavaa kavereille ja menisin koska vain uudestaan!

KOHU oli jepa leiri, jolla oli paljon vapaa-aikaa ja vähän ohjelmaa. Silloin tällöin hyvää ruokaa ja bailut...

KOHU oli ihan jees leiri. Joka päivä sai käydä uimassa ainakin pari kertaa. Hiljaisuus aikaa ei ollut.

Menossa mukana Alekski, Konsta, Jasse, Julia, Janita ja Elli

**Luomaniemessä on
tapahtunut mysteeri!
Tule selvittämään se
sudenpentujen omalle
Salapoliisi –leirille
Luomaniemeen 14.-
16.11.2014!**

**Leirimaksu 30€ maksetaan tasarahalla
leirille tultaessa.**

Leiri alkaa pe klo19 ja päättyy su klo

11

TARPOAJA-SAMOAJA LEIRI

Lähde mukaan *mykistävälle* leirille 3.-5.10.2014

Leiri järjestetään Luomaniemessä

Leiri maksu on 30e

Leirille ilmoittautuminen tapahtuu Nastolan seurakunnan sivujen kautta.

Leiri alkaa perinteisesti perjantaina klo. 19 ja päättyy sunnuntaina klo. 11

HUOM!

Ta-Sa leirille kaivataan täysi-ikäisiä johtajia, niin konkareita kuin aloittelijoitakin!

Mikäli halukkuutesi johtajaksi heräsi ota yhteyttä Marjoon !

marjo.anttila@pp.phnet.fi

Leireilyä äidin ja pojan silmin...

Kämpäretki Pallastunturin maisemissa 11.-18.6.2014

Max (8 v.):

Menimme Lappiin Lehtimäen matkojen keltaisella bussilla. Kuljettajamme nimi oli Markku ja hän oli mukana koko viikon. Bussimatka ei ollut pitkä, vain 12 h. Välillä pysähdyimme syömään, aina ABC:lle.

Kun saavuimme kämpälle, oli fiilis että tästä se alkaa. Ensimmäinen oikea partioleirini. Ensin purimme tavaroita ja jouduimme hieman neuvottelemaan nukkumapaikoista. Poikien huoneessa alasänkyyn olisi halunnut moni nukkumaan, koska siellä oli pimeämpää kuin yläsängyssä. Oli todella valoisaa ja kaunista.

Päivisin vuolimme sytykkeitä Jannen opastuksella, menimme päiväretkille tuntureihin. Tunturissa oli kiva kävellä, vaikka välillä satoikin rakeita. Tutustuimme myös luontokeskukseen Pallaksessa ja saamelaisnäyttelyyn Hetassa, vierailimme Husky-tarhassa ja Levillä. Näimme bussin ikkunasta poroja, kuten Niko Lentäjän pojan. Päiväretkien jälkeen tiskasimme astiat ja retkikeittimet. Sitten lepäsimme.

Saunoimme joka ilta ja uimme jääkylmässä lammessa, johon lisätunnelmaa toi välillä heikko lumisade. Iltaisin pidimme myös vitsikilpailuja ja discoa, sekä leikimme ulkona harrypotterintapaista leikkiä, jossa on supertekniikkaa ja velhohomma unohdetaan. Lisäksi leikissä on asioita tulevaisuudesta, joita ei ole oikeasti vielä keksitty.

Ruuanlaitto leiriolosuhteissa sujui hyvin. Ruoka oli mehevää ja maistui hyvältä tunturin kevätuulessa. Söimme aika usein pastaa, mutta myös perunamuusia ja lihapullia, sekä hernekeittoa.

Paluumatkalla bussissa tapahtui kaikkea hauskaa, eikä ainakaan aika käynyt pitkäksi. Kävimme Ruotsin puolella kääntymässä, osallistuimme ABC-asemien ympärijuoksu-kampanjaan ja tapasimme laulavan Elviksen, missäpä muualla kuin Vaajakosken ABC:llä. Eräällä ABC:llä yhdet nastapartiolaistytöt nousivat pöydälle laulamaan...

Vihdoin saavuimme Nastolaan ja olo oli todella mukava. Paljon ihmisiä oli tullut meitä vastaan. Nina piti huutokaupan löytötavaroista, ennen kuin kukaan sai lähteä kotiin.

Matka oli todella ikimuistoinen. Lähtisin uudelleen Lappiin, erityisen kivaa olisi lähteä yhdessä tuttujen partiokavereiden kanssa.

Mia (aikuinen):

Lähdin mukaan kämpäretkelle, koska siihen oli kerrankin loma-aikojeni puitteissa mahdollisuus sekä ainutlaatuinen mahdollisuus päästä matkalle Lappiin vaivattomasti ja turvallisesti yhdessä lapsieni kanssa. Julia vaelsi ja minä jäin Maxin kanssa kämpämajoitukseen.

Viikko oli todella mukava. Maisemat kauniita, eikä hyttysiäkään ollut oikeastaan ollenkaan. Ja se ihana valo! Yötön yö...

Päivämatkamme olivat maltillisia, mutta mikä tärkeintä, saimme nauttia maisemista ja raittiista, välillä raikkaastakin (kesä) säästä.

Vaikka hieman kohtuullistimmekin alkuperäisen suunnitelman mukaisia päivämatkoja kevyemmiksi pienille partiolaisille, uskon, että he saivat kokivat virikkeellisen ja ainulaatuisen viikon luonnon helmassa. Oli hienoa nähdä, kuinka lapset nauttivat retkielämästä. Kun löysimme reitinvarrelta rakkamaan, eli kivikon, jo oli lapsilla leikki keksittynä sen ympärille. Tunturissa leikkipyssyt tehtiin kepeistä ja iltaisin lapset leikkivät pihaleikkejä, joissa mielikuvitus lensi. Lisäksi lapset etsivät geokätköä Markun apuna. Ilman pelikonsoleita tai muovileluja, luonnon helmassa. Ihan parasta lomaa nykyajan lapsille!

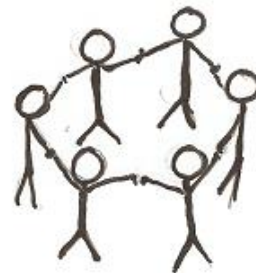
Viikko sujui odotetusti, joskin liian nopeasti, mutta onneksi jäi katseltavaa vielä seuraavaankin kertaan, sen verran jäi minulle Lapinkaipuu.

Hatunnosto kaikille mukanaolleille Nastapartion lapsille ja nuorille, olette fiksuja ja reippaita, kanssanne oli ilo matkustaa. Kiitos myös aikuisille ja matkanjohtaja Idalle!

Mia ja Max Jansson

SEURA

TESSA ABC:N PAHOLAISEN HILLOSTA: "EI ENÄÄN IKINÄ SITÄ PAHOLAISEN YRJÖÄ"

Saara: Pitääks mun kirjoittaa mun allekirjotus mun nimen alle

Teija: Panoautomaatti

Ei merkitystä

Tessa: Sissishit

Iina: Voiks tuol kävellä ilman jalkoja?

Oton koiralaulu

Vilma: Kondom Ramsay

Tunturitädit

Retsin reeni-reidet

Letkutaikina – saattaa sisältää soijaa

Nina: "Turvonneita rusinoita"

Aino: "Ei, ei, eiks ne ollu hirvenp..."

Mia 18.6. : "Ei oo enää kesä"

Suunnitellaan sudari-seikkailija leirii. Camsu ehdottaa rastiksi Roomaa, koska siel voi olla arvotuksii. Anniina tähän tomerana: Rooma on romanttinen kaupunki ei siellä arvotuksii oo.

SUIKUSEURAPIIRI KAIPAA JUTTUJA!

Mikäli sinä tiedät mehukkaan tarinan niin jaa se mielusti muiden lippukuntalaisten kanssa. Jutut voi ilmi antaa kenelle vaan Töräyksen toimittajista tai Hennalle tai lähettää sähköpostilla osoitteeseen: marjo.anttila@pp.phnet.fi

Iltatarina

Tuulen synty

Luoja kuljeskeli rannalla. Aurinko porotti matalaan rantaveteen. Parvi pieniä kalanpoikasia oli ahtautunut kiven taakse.

-Pikku kalaparkani, Luoja sanoi

-Onko teillä kuuma? Minäpä kasvatan rannalle puun tuomaan varjoa.

Puu kasvoi suureksi. Sen latva hipoi pilviä ja oksat ojentuivat laajalle veden ylle. Puuhun puhkesi valkeita kukkia kuin perhosia. Pikkukalat hypähtelivät ihastuksissaan niitä kohti. Kun kukat kuihtuivat, alkoivat siemenet kypsyä. Ne putosivat alas multa ja kun aikaa kului, maasta nousi pikkupuiden tiheä joukko. Joka aamu kalat tulivat rantaveteen katsomaan, kuinka paljon hennot varret olivat yön aikana kasvaneet.

Eräänä aamuna rannalta kuului valitusta. Kalat uivat kuuntelemaan ja, aivan oikein, pikkupuut siellä valittivat kuin olisi mehiläisparvi surissut rantahiekalla.

-Meillä ei ole tilaa kasvaa, vettä ja valoakin on liian vähän!

Luoja sattui jälleen kulkemaan rannalla ja kuuli itkun. Hän kohotti kätensä kohti pohjoista ja kutsui Puhurin. Idästä hän kutsui Vihurin ja lännestä Ahavan. Vielä Luoja viittasi kohti etelää. Alkoi kuulua vaimeaa suhinaa. Meren tuoksu täytti ilman ja aalloista kohosi pehmeä Etelätuuli, kevyt kuin ibis-linnun vatsahöyhen. Äitipuun lehdet alkoivat liikahtella. Kalat alkoivat leikkiä väreilevässä vedessä, jossa valo välkkyi kilpaa suomukylkien kanssa. Kului aikaa. Puu puhkesi jälleen kukkaan. Kun siemenet kypsyivät, saapui tuulenpuuska. Se kohotti siemenet ilmaan, kieputti korkealle, korkealle. Yhä kauemmas se kantoi siemeniä. Illalla tuuli laskeutui nukkumaan vuoren rinteelle. Siemenet putosivat multa. Uudet puut alkoivat kasvaa ja kukkia. Jälleen tuulet kantoivat uusia siemeniä yhä kauemmas.

Niin syntyivät suuret metsät. Kaikki metsät saivat alkunsa, kun Luoja kutsui tuulia siellä kaukaisella rannalla. Siitä asti Puhuri on tuonut talven, että luonto saa levätä. Vihuri sulattaa lumet, tuo kevään, kukkaset ja linnut. Maa ja eläimet ja ihmiset iloitsevat, kun lempeä Etelätuuli leikkii rantakaislikossa. Syksyinen suolainen Ahavatuuli kypsyttaa sadon ja tekee kalastajien ja lasten posket punaisiksi.

Hanna-Kaisa

**NALLEPARTIOON KAIVATAAN LISÄÄ
JOHTAJIA**

**NALLEPARTIO ON
KESKIVIIKKOISIN 17.30-19.30**

JÄ

SUNNUNTAISIN 13-15

**NALLEPARTIOHAN ON SIIS
PERHEPARTIOTA**

ILMOITA KIINNOSTUKSESI

HANNA-KAISALLE